

Sygnatura akt II C 1504/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący sędzia Krzysztof Turbiński

po rozpoznaniu w dniu 3 września 2021 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 861 (osiemset sześćdziesiąt jeden) złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 sierpnia 2020 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę (...),12 (pięć tysięcy dwieście osiemdziesiąt sześć 12/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. zwraca pozwanemu z środków Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego dla Łodzi- Widzewa w Łodzi, tytułem różnicy pomiędzy kosztami pobranymi, a należnymi kwotę 330,88 (trzysta trzydzieści 88/100) złotych z zaliczki zaksięgowanej pod pozycją 500066741274.

Sygn. akt II C 1504/20

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym dnia 16 września 2020 roku, (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Z., reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o zasądzenie od (...) Spółki Akcyjnej w W. łącznej kwoty 14069,85 zł, na którą złożyły się:

- 9464,45 zł tytułem dalszych kosztów naprawy pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 lipca 2020 roku do dnia zapłaty,
- 3744,40 zł tytułem dalszych kosztów naprawy pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 lipca 2020 roku do dnia zapłaty i kwoty 861 zł tytułem kosztów wynajmu pojazdu zastępczego wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28 lipca 2020 roku do dnia zapłaty. Nadto, żądał kosztów procesu wg norm przepisanych.

(pozew k. 4-5v, pełnomocnictwo k. 6)

Pozwany reprezentowany przez pełnomocnika z wyboru w osobie radcy prawnego wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie na swoją rzecz od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu wskazano, że wypłacone powodowi

kwoty tytułem odszkodowania są adekwatne do poniesionej szkody i są wystarczające do pełnego przywrócenia pojazdów do stanu poprzedniego.

(odpowiedź na pozew k. 67-71, pełnomocnictwo k. 73)

Sąd ustalił:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z. jest autoryzowanym serwisem naprawczym marki R. i D..

(okoliczność bezsporna)

W dniu 17 czerwca 2020 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność W. M.-D..

(okoliczność bezsporna)

Uszkodzony pojazd nie był zakupiony na firmę, poszkodowana nie była płatnikiem VAT.

(oświadczenie k. 12)

Pojazd sprawcy zdarzenia w dniu zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego na podstawie umowy zawartej z pozwanym.

(okoliczność bezsporna)

W związku ze szkodą powstałą w przedmiotowej kolizji poszkodowana zlecił powodowi, prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie napraw i wynajmu pojazdów, naprawę uszkodzonego pojazdu upoważnił spółkę do wystawienia faktury za naprawę bez podpisu i pobrania odszkodowania za szkodę w pojeździe.

(okoliczność bezsporna, zlecenie naprawy k. 10, upoważnienie k. 11)

W drodze umowy cesji wierzytelności z dnia 25 czerwca 2020 roku W. D. (1) przeniosła na powoda wierzytelność w stosunku do (...) SA z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe R. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

(kserokopie: umowy cesji wierzytelności k. 14)

W dniu 30 czerwca 2020 roku powód sporządził kalkulację naprawy pojazdu na kwotę 21163,69 zł. Jednocześnie w dniu 30 czerwca 2020 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 21130,83 zł brutto za naprawę uszkodzonego pojazdu przy stawce 200 zł netto za rbg z terminem zapłaty do dnia 14 lipca 2020 roku.

(wydruk faktury k. 7, kalkulacja k. 18-22)

Decyzją z dnia 26 czerwca 2020 roku pozwany w postępowaniu likwidacyjnym zweryfikował kosztorys naprawy przedstawiony przez powoda do kwoty 11666,38 zł brutto.

(okoliczności bezsporne, pismo k. 9, potwierdzenie realizacji k. 24, potwierdzenie wypłaty k. 24)

Mailem z dnia 15 lipca 2020 roku, powód odwołał się od decyzji ubezpieczyciela wzywając do zapłaty kwot: 9464,45 zł tytułem dalszych kosztów naprawy pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w terminie 3 dni.

(wydruk wezwania k. 8)

Umową z dnia 18 sierpnia 2020 roku cesjonariusz (...) Spółka Akcyjna Oddział w Polsce z siedzibą w W. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności z tytułu odszkodowania za szkodę w pojeździe.

(umowa cesji k. 17)

W dniu 09 czerwca 2020 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność W. D. (2) i W. S. (1).

(okoliczność bezsporna)

Uszkodzony pojazd nie był zakupiony na firmę, poszkodowany nie był płatnikiem VAT.

(oświadczenie k. 31)

Pojazd sprawcy zdarzenia w dniu zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego na podstawie umowy zawartej z pozwany.

(okoliczność bezsporna)

W związku ze szkodą powstałą w przedmiotowej kolizji poszkodowany zlecił powodowi, prowadzącemu działalność gospodarczą w zakresie napraw i wynajmu pojazdów, naprawę uszkodzonego pojazdu i upoważnił spółkę do wystawienia faktury za naprawę bez podpisu i pobrania odszkodowania za szkodę w pojeździe.

(okoliczność bezsporna, zlecenie naprawy k. 29, upoważnienie k. 30)

W drodze umowy cesji wierzytelności z dnia 10 czerwca 2020 roku W. S. (2) przeniósł na powoda wierzytelność w stosunku do (...) SA z tytułu odszkodowania za szkodę nr PL (...) w pojeździe R. (...) o numerze rejestracyjnym (...).

(kserokopie: umowy cesji wierzytelności k. 32)

W dniu 06 lipca 2020 roku W. S. (1) zawarł z powodem umowę najmu pojazdu zastępczego marki R. (...) na okres od 06 lipca 2020 roku do 10 lipca 2020 roku, przy stawce dobowej najmu 140 zł netto za 5 dni najmu. Pojazd wykorzystywany był do dojazdów do pracy, lekarza i na rehabilitację.

(umowa najmu k. 37, oświadczenie k. 38, załącznik k. 39)

W dniu 13 lipca 2020 roku sporządził kalkulację naprawy pojazdu na kwotę 8498,22 zł. Tego samego dnia powód wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 8137,42 zł brutto za naprawę uszkodzonego pojazdu przy stawce 200 zł netto za rbg z terminem zapłaty do dnia 27 lipca 2020 roku.

(wydruk faktury k. 25-26, kalkulacja k. 35-36)

W dniu 13 lipca 2020 roku powód wystawił fakturę VAT nr (...) za 5 dni korzystania przez W. S. (2) z samochodu zastępczego na kwotę 861 zł brutto, przy stawce dobowej 140 zł netto z terminem zapłaty 27 lipiec 2020 roku.

(wydruk faktury k. 40)

Pozwany przyznał powodowi odszkodowanie w łącznej kwocie 4393,02 zł tytułem kosztów naprawy.

(decyzja k. 28, potwierdzenie wypłat k. 41 i 42)

Mailem z dnia 28 lipca 2020 roku, powód odwołał się od decyzji ubezpieczyciela wzywając do zapłaty kwot: 3744,40 zł tytułem dalszych kosztów naprawy pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) i kwoty 861 zł tytułem dalszych kosztów wynajmu pojazdu zastępczego w terminie 3 dni.

(wydruk wezwania k. 27)

Wysokość stawek roboczogodziny prac blacharsko-lakierniczych, obowiązującej w regionie (...) w okresie likwidacji szkód mieści się w zakresie 130-200 zł netto, zaś średnia arytmetyczna tych stawek ustalonych w (...) wynosi 192,08 zł.

Wykonanie naprawy uzasadnia utylizację pozostałości. Zasadne jest mycie pojazdu po dokonanej naprawie. Zasadność dezynfekcji pojazdów po przeprowadzonych naprawach wydaje się być wątpliwa.

Koszty mycia i koszty sprzątnięcia wnętrza pojazdu porównywalnego do R. (...) wynoszą ok. 30-80 zł brutto.

(opinia biegłego z załącznikami k. 89-98, opinia uzupełniająca k. 117-120)

Sąd zważył:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w części.

Podstawę prawną odpowiedzialności pozwanego stanowi art. 822 i 436§1 kc oraz art. 34 ust. 1 i 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2214). Każda szkoda powstała w okolicznościach twierdzonych przez powoda, czego nie kwestionował pozwany. Wobec czego pozwany jako ubezpieczyciel sprawcy szkody ponosi odpowiedzialność wobec powoda. Powód nabył od każdego z poszkodowanych wierzytelność wynikającą ze szkody spowodowanej zdarzeniem, w oparciu o art. 509 k.c. i jest uprawniony do dochodzenia związanych z nią roszczeń.

Art. 361 k.c. statuuje zasadę pełnego odszkodowania, jednocześnie poszkodowany ma prawo wyboru sposobu naprawienia szkody (art. 363 § 1 k.c.).

Spór w niniejszej sprawie skoncentrował się w zakresie żądania kosztów najmu pojazdu zastępczego jak również dalszego odszkodowania za koszty naprawy pojazdu.

Bezspornym jest, iż utrata możliwości korzystania z rzeczy stanowi szkodę majątkową. Niemożność korzystania z pojazdu, który został uszkodzony jest normalnym następstwem szkody, o której mowa w art. 361 § 1 k.c. i rodzi obowiązek wypłaty odszkodowania, wówczas gdy zastąpienie rzeczy uszkodzonej wymagało poniesienia określonych kosztów.

Pozwany nie kwestionował okresu najmu pojazdu wskazanego przez powoda jako 5 dni. Zarzucił, że wskazana przez powoda stawka dobową w wysokości 140 zł netto (172,20 zł brutto) jest zawyżona, gdyż zaproponowano najem ze stawką 95 zł brutto. Pozwany nie wykazał jednak (art. 6 k.c.), aby złożył ofertę najmu za taką kwotę. Nie udzielił informacji jaki konkretnie podmiot miałby występować w roli wynajmującego pojazd zastępczy poszkodowanemu w przypadku skorzystania z propozycji najmu pojazdu zastępczego, nie przedstawił wzoru umowy skierowanej konkretnie do poszkodowanego. Pozwany nie wykazał także, że skierowana ewentualnie do poszkodowanego oferta spełniłaby jego oczekiwania.

Zarzut zgłoszony na płaszczyźnie przyczynienia się poszkodowanego do zwiększenia szkody jest nieuzasadniony. Zgodnie z art. 354 § 1 k.c. oraz art. 355 § 1 k.c. poszkodowany obowiązany jest dołożyć należytej staranności przy wyborze wypożyczalni pojazdów. Poszkodowany powinien tak działać, jak jest „ogólnie wymagane” w stosunkach danego rodzaju. Od racjonalnie działającego poszkodowanego należy, zatem wymagać, aby dbał w identyczny sposób o interesy drugiej strony zobowiązania, jak o swoje własne.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 2060) w razie zaistnienia zdarzenia objętego ubezpieczeniem obowiązkowym osoba uczestnicząca w nim ma obowiązek starania się o złagodzenie skutków zdarzenia.

Wedle natomiast art. 826 § 1 k.c. w razie zajścia wypadku ubezpieczony obowiązany jest użyć dostępnych mu środków w celu zapobieżenia szkodzie lub zmniejszenia jej rozmiarów. Z obowiązku tego wyprowadza się również spoczywający na poszkodowanych obowiązek minimalizowania szkody.

Pozwany ponosi odpowiedzialność wobec poszkodowanego opierającą się na zasadzie winy. Poszkodowanego i pozwanego nie łączyła żadna umowa ubezpieczenia. Pozwany jest odpowiedzialny wobec poszkodowanego jak sprawca szkody, w jego miejsce. Przy takim ukształtowaniu odpowiedzialności pozwany nie może domagać się od poszkodowanego realizacji jakichkolwiek schematów działań, czy obowiązków. Pozwany jest wyłącznie zobowiązany wobec poszkodowanego, w miejsce sprawcy szkody i szkodę tę powinien w całości naprawić, nie czekając na podjęcie przez poszkodowanego jakichkolwiek działań. Zarzut, że poszkodowany nie stosując się do zasady minimalizowania skutków szkody powinien ponieść tego konsekwencje, jest wobec tego zupełnie chybiony (por. m.in. wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dn. 13.03.2013 r., sygn. akt II Ca 1096/12). Wynajęcie przez poszkodowanego pojazdu zastępczego będące normalnym następstwem deliktu nie narusza obowiązku współdziałania wierzyciela z dłużnikiem (art. 354 k.c.) i odpowiada społeczno-gospodarcemu celowi tego uprawnienia oraz zasadom współżycia społecznego.

Zgodnie z ogólną zasadą stawka za wynajem pojazdu powinna być rynkowa. W tym zakresie nie ma wprost zarzutu pozwanego, że wskazana przez powoda stawka nie jest stawką rynkową.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że powód powinien otrzymać kwotę 861 zł odszkodowania tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego wg następującego wyliczenia: koszt najmu 172,20 zł brutto x 5 dni = 861 zł.

Dalszy spór skoncentrował się, w zakresie żądania dalszego odszkodowania za naprawę obydwu uszkodzonych pojazdów. Odszkodowanie obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu oraz robocizny. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Powód na poparcie swoich roszczeń złożył faktury za naprawę każdego z pojazdów, wystawione przez siebie, które nie stanowią dowodu na wysokość roszczenia dochodzonego pozwem przy kwestionowaniu tych kosztów przez pozwanego. Pozwany twierdził bowiem, że dotychczas wypłacona kwota kompensuje poniesione przez poszkodowanych szkody. W postępowaniu likwidacyjnym pozwany dokonał korekt poszczególnych kosztorysów. Pozwany kwestionował wysokość stawki za rbg, ujęcie w kosztorysie pozycji takich jak mycie, sprzątanie pojazdu, utylizację materiałów i dezynfekcję pojazdu. Powód, mimo iż był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie podjął w tym zakresie żadnej inicjatywy dowodowej, w szczególności nie wniósł o powołanie biegłego. Skoro pozwany dokonał korekt w przedstawionym kosztorysie powoda i wypłacił niższe odszkodowanie, rolą powoda było udowodnienie, że należy mu się wyższe odszkodowanie niż wypłacone, że poszczególne dokonane przez pozwanego korekty są niezasadne. Powód złożył jedynie informację podpisaną przez kierownika blacharni i lakierni na okoliczność zastosowania współczynnika 21%, jednakże informacja ta stanowi jedynie dowód z dokumentu prywatnego, a zatem stanowi jedynie dowód tego, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia w nich zawarte (art. 245 kpc). Powód nie udowodnił, iż stawka za rbg żądana przez niego w kwocie 200 zł netto nie jest zawyżona. W tym zakresie to pozwany przejął inicjatywę dowodową wnosząc o powołanie biegłego, który podał, że wysokość stawek roboczogodziny prac blacharsko-lakierniczych, obowiązującej w regionie (...) w okresie likwidacji szkód mieści się w zakresie 130-200 zł netto, zaś średnia arytmetyczna tych stawek ustalonych w (...) wynosi 192,08 zł. Jednocześnie należy zauważyć, iż powód w złożonych fakturach stosuje różne stawki za rbg. Ponadto w kosztorysach i fakturach za naprawę pojazdów widnieją różne ilości godzin. W kosztorysie naprawy pojazdu marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) wskazane były także koszty pozycji takich jak mycie, przyjęcie obsługi szkody, utylizacja materiałów i dezynfekcja pojazdu. W przedstawione fakturze widnieje tylko utylizacja materiałów. Z opinii biegłego wynika, iż wykonanie naprawy uzasadnia utylizację pozostałości. Zasadne jest mycie pojazdu po dokonanej naprawie, jednakże zasadność dezynfekcji pojazdów po przeprowadzonych naprawach wydaje się być wątpliwa. W sprawie nie zostało udowodnione czy zasadne są natomiast

koszty przyjęcia i obsługi. W tym zakresie nie wypowiedział się biegły, bowiem nie określono dokładnie jakie to mają być czynności pomocnicze. Na powódzie natomiast spoczywał ciężar dowodu w zakresie tych kosztów, czemu nie sprostał. Powód nie wykazał zatem, że wyższe niż wypłacone koszty naprawy stanowią celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu.

O odsetkach za opóźnienie od zasądzonej kwoty Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c., zasadzając je od dnia następnego po upływie trzydniowego terminu do zapłaty odszkodowania z tego tytułu, o które powód wystąpił mailem z dnia 28 lipca 2020 roku.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Powód przegrał proces w 99,04%, wobec czego zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu wszystkich poniesionych przez niego kosztów procesu, na które złożyły się: wynagrodzenie radcy prawnego w wysokości 3600 zł (ustalone na podstawie § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku – t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265 ze zm.), wykorzystana zaliczka uiszczona na poczet opinii biegłego w łącznej kwocie 669,12 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa wysokości 17 zł, łącznie 5286,12 zł.

Na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Sąd zwrócił pozwanemu ze środków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 330,88 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.